

29/08/2021

Κρανίδι: Αρχιερατική εορτή Πολιούχου Τιμίου Προδρόμου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης

Στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Τιμίου Προδρόμου Κρανιδίου ιερούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ύδρας, Σπετσών και Αιγίνης κ. Εφραίμ την Κυριακή 29η Αυγούστου 2021, τιμώντας τον Πολιούχο της περιοχής, Άγιο Ιωάννη.

Το απόγευμα της 28ης Αυγούστου 2021, στον πανηγυρίζοντα Ιερό Μητροπολιτικό Ναό είχε τελεσθεί ο Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός, χοροστατούντος και πάλι του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ύδρας κ.Εφραίμ.

Τον Θ.Λόγο εκήρυξε ο Πανοσ. Αρχιμ. π. Χριστοφόρος Καραβίας, Αρχιερατικός Επίτροπος Κρανιδίου και προϊστάμενος του Ι. Μητροπολιτικού Ναού. Παρέστησαν οι αρχές του τόπου και πλήθος πιστών.

Κήρυγμα Εσπερινού Τίμιου Προδρόμου 28/8/2021

π. Χριστοφόρος Καραβίας

«Φαεινὴ καὶ θεοχαρὴς , ὦ φιλοχριστοὶ , ἡ συνεγείρουσα ἡμᾶς πρὸς ἑορτασμὸν πνευματικὸν πανήγυρις σήμερον» ,

Σεβασμιωτάτε Δεσπότη , Πάτερα καὶ Ποιμεναρχαμας, Σεβαστοὶ Πατέρες , Ἐντιμωτάτοι Ἄρχοντες τῆς Ἐπαρχίας μας , φιλεορτοὶ καὶ φιλαγιοὶ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ ,

Λαμπρὰ καὶ θεοχαρμόσυνη ονομάζει τὴν εορτὴ πούμας συγκέντρωσε σήμερα γιὰ νὰ εορτάσουμε πνευματικὰ ὁ Ὅσιος Θεόδωρος ὁ Στουδιτῆς, στὴν ἀρχὴ τοῦ ἐγκωμίου τοῦ συνεθεσέ για τὴν Ἀποτομὴ τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Τίμιου , ἐνδόξου Προφητοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου , τοῦ Προστατοῦ καὶ πολιούχου αὐτῆς τῆς ἐνορίας ἀλλὰ καὶ τῆς πόλεως τοῦ Κρανιδίου.

Ὁ Τίμιος Προδρομος εἶναι γιὰ κάθε πιστὸ ὁ χειραγωγὸς , ὁ οδηγὸς τοῦ πρὸς τὸ Χριστὸ , ὁ μεγάλος καὶ ἰσχυρὸς πρεσβευτὴς καὶ βοηθὸς στὸν πνευματικὸ τοῦ ἀγώνα. Αὐτὸς ποὺ προετοίμασε λίγο πρὶν τὴν δημόσια δράση τοῦ Κυρίου τὶς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων γιὰ νὰ Τὸν δεχθοῦν , αὐτὸς ποὺ ἀναγνώρισε καὶ ὑπέδειξε τὸν ἀναμενόμενο Μεσσία , ἀπολαμβάνει τώρα τὴν τιμὴ καὶ τὴν ἀθάνατη δόξα ,

εὐρισκόμενος πλησίον του Δεσπότη Χριστοῦ και κατατάσσεται αἰσιολογικά ἀμέσως μετὰ τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Για τὸ λόγο αὐτὸ σὲ κάθε ὀρθόδοξον, δεξιὰ ἀπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ στὸ τέμπλο, ὑπάρχει ἡ εἰκόνα τοῦ Τιμίου Προδρόμου.

Κι ἐμεῖς ἀδελφοί μου, κλήρος και λαός, συναχθήκαμε να τιμήσουμε τὴν εορτὴ τοῦ Βαπτιστοῦ, στο τέλος ενός καλοκαιριοῦ γεμάτου πειρασμούς και δυσκολίες, γεμάτου δοκιμασίες και ανασφάλειες. Και τις μεν δοκιμασίες σε κάθε εποχὴ τις επιτρέπει ὁ Θεός, ως αφορμὴ πνευματικῆς ἐπανεκκίνησης των ἀνθρώπων, ως ευκαιρία γνωριμίας μας με τις πραγματικὲς διαστάσεις τοῦ βίου τοῦτου και ἐκδιώξης καθὲ αὐταπάτης ἀλλὰ και ως ἐγερτήριο καλεσμαγία μετανοίας και ἐπιστροφὴ κοντὰ Του. Ὁ τρόπος ὅμως που ὁ καθενὰς μας ἀντιμετωπίζει τις δοκιμασίες διαφέρει και φανερώνει τὴν πνευματικὴν μας κατάσταση και ὠριμότητα και τὸν τρόπο που βλέπουμε τὴν Ἐκκλησίαν και τὴν ζωὴν μας μέσα σε αὐτήν. Και ὡς φανερώθηκαν τὸν τελευταῖο καιρὸ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί, λογισμοί και πράξεις ὀλιγοπιστίας, διχασμοῦ, ζήλου οὐ κατ' ἐπίγνωσιν, ἀκρότητες. Ἐπιδείξαμε θανατηφόρα ἀμέλεια και ὄχι ἀγαπητικὴ συμπεριφορὰ τόσο στη φύση ὅσο και στους συνανθρώπους μας. Αὐτὰ ὅλα ἀς μας προβληματίσουν έντονα. Ὁ Τίμιος Πρόδρομος ὁ κήρυκας τῆς μετανοίας ἔχει πόλλα να μας διδάξει και να μας ἐπαναφέρει στην πνευματικὴν και ψυχικὴ κανονικότητα, ὅλους ἐμὰς που τιμοῦμε τὴν εορτὴν τοῦ.

Οἱ ἐορτές, θὰ σημειώσει σύγχρονος θεολόγος, εἶναι ὁ συνεχὴς τρόπος μετὰ τὸν ὁποῖο προσεγγίζουν καὶ βιώνουν ὁ πιστὸς καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα τὰ θεανθρώπινα γεγονότα. Αὐτὸς ὁ τρόπος δὲν περιγράφεται μόνο μεῖζωτερικὰ διακοσμητικὰ στοιχεῖα, ἀλλὰ κυρίως μετὰ μία ἐσωτερικὴ συνειδησιακὴ τοποθέτηση ἔναντι τῶν γεγονότων. Στὴν ἐνορίαν, ἡ ἐορτὴ εἶναι διαρκὴς τρόπος ζωῆς καὶ ὄχι ἓνα ἀποσπασματικὸ γεγονός που συμβαίνει μία φορὰ τὸ ἔτος. Ἡ σημασία τῶν ἐορτῶν κατὰ τὸν Ἱερὸ Χρυσόστομο δὲν βρίσκεται τόσο στὸ χρόνο ὅσο στὴν προαίρεση αὐτῶν που τὴν ἐπιτελοῦν. Μετὰ τις ἐορτὲς παρέχεται ἡ δυνατότητα νὰ ἀφυπνιστοῦν καὶ νὰ ἀνανεωθοῦν οἱ θεοφιλεῖς ἀποφάσεις τῶν πιστῶν. Εἶναι σημεία ἀναφοράς και ευκαιρίες ἀνανέωσης των τοπικῶν λαϊκῶν παραδόσεων.

Οὐσιαστικὴ καὶ ἐπάξια μετοχὴ στὴν πανήγυρη τοῦ Ἁγίου μας εἶναι πρωτίστως ἡ λειτουργικὴ καὶ πνευματικὴ μέθεξι στὴν προσωπικότητά του, που ζεῖ διαρκῶς λουσμένη στὸ ἅκτιστο φῶς καὶ τὴν εὐφροσύνη τῆς πραγματικότητος τοῦ Τριαδικοῦ μας Θεοῦ. Φῶς, χαρὰ καὶ χάρις οὐράνια ζητοῦμε κι ἐμεῖς ἀπὸ τὸ Θεὸ, διὰ τῆς μεσιτείας τοῦ Ἁγίου μας, που πλουσίως ἤδη τὰ ἀπολαμβάνει καὶ γι' αὐτὸ μπορεῖ νὰ τὰ ἀντικαταπέμψει καὶ σὲς δικές μας ὑπάρξεις, καθὼς ὁ καθένας μας δύναται νὰ τὰ δεχθεῖ. Ἡ αὐστηρὴ καὶ ἀσκητικὴ του μορφὴ ὅπως ἀποτυπώνονται στὴν ἐξαιρετικὴν βυζαντινὴν τέχνην ἐφέστιο Ἱερὰν Εἰκόνα του, που ἔχουμε τὴν

εύλογία ὡς πολύτιμο θησαυρὸν νὰ κατέχουμε καὶ νὰ εὐλαβούμεθα , μας περιγράφει γλαφυρὰ τὶς εὐώδεις ἀρετές του . Ἄς σταθοῦμεσύντομα σὲ τρεῖς ἀπὸ αὐτὲς με τὴ βοήθεια του.

Αὐτὸ ποὺ χαρακτηρίζει τὸν Τίμιον Πρόδρομο , εἶναι ἡ εὐθύτητα καὶ ἡ παρρησία του στη διατύπωση τῆς ἀλήθειας. Ἦρθε ἀντιμέτωπος μὲ τὴν θρησκευτικὴ καὶ πολιτικὴ ἐξουσία τῆς ἐποχῆς , στηλίτευσε τὴν ὑποκρισίαν τὴν ἀνομίαν καὶ τὴν ἀσέβειαν , ἀπὸ ὁποιοδήποτε κι ἂν προέρχονταν. Τὸ πνευματικὸν τοῦ ἀνάστημα , τὸ κύρος τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς του γιὰ τὴν ὁποία εἶχε πλήρη βιωματικὴ ἐμπειρία , ἀφοῦναι ὁ μοναδικὸς προφήτης ποὺ ἀξιώθηκε νὰ δεῖ καὶ συναναστραφεῖ μὲ τὸν κυρηττόμενον Μεσσία Χριστὸν , ἦταν καὶ εἶναι ἔλεγχος γιὰ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀλλὰ καὶ παρακλητικὸν κάλεσμα μετανοίας καὶ ἐπιστροφῆς στὸ Σαρκωθέντα Υἱὸν καὶ Ἄμνον τοῦ Θεοῦ.

Πολλοὶ λίγοι στὸ πέρασμα τῆς μετὰ Χριστὸν ἱστορίας εἶχαν τὴν πνευματικὴ ἀκτινοβολία καὶ δύναμιν ὥστε δημόσια νὰ ἐλέγξουν τὴν ἁμαρτίαν στὰ πρόσωπα αὐτῶν ποὺ τὴν διαπράττουν , χωρὶς νὰ φοβοῦνται οἱ ἴδιοι τὸν ἔλεγχον διὰ δικὰς τοὺς ἁμαρτίες ἢ τὶς συνέπειες ἐνὸς τέτοιου τολμήματος. Ἐνας ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν ὁ συνώνυμός του Ἁγίου μας, ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος. Θὰ ἦταν παράτολμος, ἀδελφοί μου νὰ μιμηθοῦμε τὴν παρρησίαν τῶν λόγων , καὶ τοὺς κατὰ πρόσωπον ἐλέγχους τοῦ Προδρόμου πρὸς τοὺς ἁμαρτήσαντες, καὶ ἐν προκειμένῳ πρὸς τὸν Βασιλέα Ἡρώδη. Μποροῦμε νὰ μιμηθοῦμε ὅμως τὴν ἀποστροφή τοῦ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν , τὴν στοργικὴ ἀγάπην του γιὰ τοὺς μετανοοῦντας ποὺ προσέρχονταν σὲ τὶς ὁχθές τοῦ Ἰορδάνου γιὰ νὰ ἐξομολογηθοῦν καὶ νὰ βαπτιστοῦν. Ἀς παραδειγματιστοῦμε ἀπὸ τὴν ἁμεμπτη βιοτὴν του καὶ τὸ ἀμετακίνητον ἀπὸ τὸ Νόμον τοῦ Θεοῦ.

Ἐνα δεύτερον χαρακτηριστικὸν , ἄλλη μεγάλη ἀρετὴ τοῦ Τιμίου Προδρόμου εἶναι ἡ ἀσκητικότητά του . Ποιὸς μπορεῖ νὰ περιγράψῃ ἱκανὰ τὴν ἱσαγγελην ζωὴν του στὴν ἔρημόν τοῦ Ἰορδάνου, τὴν λιτὴν δίαιτάν του , τὴν κακοπάθειαν , τὴν σκληραγωγίαν του; Ἡ ἄσκηση τοῦ Βαπτιστοῦ , ποὺ ἀποτελεῖ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ ἀσκητικοῦ ἰδεώδους , δὲν ἦταν ἓνα ἀτομικὸν ἀγώνισμα ἀπαξίωσης τοῦ σώματος καὶ τῆς ὕλης , ἀλλὰ μία ὑπέρβασις , μία ἀναγωγὴ τῶν σωματικῶν ἐπιθυμιῶν σὲ πνευματικὰς , μὲ μοναδικὸ σκοπὸν νὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ μυστικὴ ἐνώσις μὲ τὸ Χριστὸν . Ἡ πεμπτουσία τοῦ ὀρθοδόξου βιώματος εἶναι χωρὶς ἀμφιβολίαν ἡ ἄσκηση , ἡ κατὰ Χριστὸν ἄσκηση . Αὕτη διαφέρει ἀπὸ τὶς σύγχρονες διαδεδομένους φιλοσοφικὰς καὶ θρησκευτικὰς μεθόδους ἀσκήσεως τῆς ἀνατολῆς , ἀκριβῶς στὸ ὅτι μὲ τὴν ὀρθόδοξον ἄσκησιν δηλ. τὴν νηστείαν , τὶς γονυκλισίας, τὴν ὀρθὴν στάσιν μας σὲ τὶς ἱερὰς ἀκολουθίας, τὴν κόπωσιν κατὰ τὶς ἱερὰς τελετὰς, πολὺ περισσότερο τὴν ἀποκοπὴν καὶ ἀπεξαρτησίμην ἀπὸ τὶς βλαβερὰς ἐπιθυμίας , γινόμεσθε παθοκτόνοι , δηλ. ἀγωνιζόμεσθε νὰ νεκρώσῃτε τὰ πάθη μας καὶ ὀχισματοκτόνοι ἀπαξιώνοντας ἐντελῶς τὴν ὕλην καὶ τὸ σῶμα μας

το οποίο είναι συμφωνα με το Ευαγγέλιο ο οἶκος τῆς ψυχῆς . Ἀγαπώντας καὶ προσβλέποντας ὅπως ὁ ἅγιός μας, στὸ Χριστὸ , ἅς Τοῦ δώσουμε ἐλεύθερα καὶ πρόθυμα κάτι ἀπὸ τὴν καθημερινότητά μας ὡς ἓνα μικρὸ βῆμα πρὸς Αὐτὸν , ξεκινώντας με τὶς δυὸ ὥρες τοῦ ἐκκλησιασμοῦ μας τὴν Κυριακὴ, με τὴν προσευχή μας , τὴ θυσία μας γιὰ τὸν πονεμένο ἀδελφὸ καὶ ὅτι ἄλλο μπορούμε καὶ διαθέτουμε , γιατί μόνο δι' αὐτῆς τῆς ὁδοῦ θὰ γευτούμε κι εμεῖς τὴν πνευματικὴν χαρὰ πού ἐῖναι καρπὸς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τὸ τρίτο χαρακτηριστικὸ τοῦ Τιμίου Προδρόμου , πού ὅπως εἶπαμε τὸν κατατάσσει πλησίον τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ , εἶναι ἡ ἰσχυρὴ καὶ θεοπειθῆς μεσιτεία του, τῆς ὁποίας ὁ πιστὸς λαὸς αὐτῆς τῆς πόλεως εἶναι μάρτυρας ἀψευδῆς . Σὲ ποιὸν τὰ χεῖλη δὲν ὑπάρχει συχνὰ πυκνὰ τὸ πανίερο ὄνομα τοῦ Προδρόμου σὲ κάθε εὐχάριστη καὶ δυσάρεστη στιγμή ; Στὸν τόπο αὐτὸ , πού μὲ θαυμαστὸ τρόπο ἦρθε ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου διὰ τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τοῦ πρὶν τρεῖς περίπου αἰῶνες , ἔχουμε πλέον τὸν Πρόδρομο ἰσχυρὸ προστάτη , πᾶτερα καὶ ἔφορο καὶ ἡ σχέση μας μαζί του εἶναι ἀπλὴ καὶ καρδιακὴ. Δὲν εἶναι λίγοι οἱ Κρανιδιώτες πού μαρτυροῦν τὴν ζωντανὴ καὶ ὀφθαλμοφανῆ παρουσία τοῦ Ἁγίου καὶ τὰ θαύματα τοῦ πού τα ἔχουν γευθεῖ ὡς γλυκεῖς καρποὺς τῆς δυνατῆς πίστεως καὶ τῆς εὐλάβειάς τοὺς πρὸς τὸν ἅγιον. Ἡ σημερινὴ πάνδημη Πανήγυρις αὐτὸ πιστοποιεῖ.

Εκτός ὅμως ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ τῆς διάσταση , ἡ εορτὴ αὐτὴ ἔχει κατανυκτικὸ καὶ σχεδὸν πένθιμο χαρακτήρα ὅπως περιγραφεται στὴν ὑμνολογία τῆς ἡμέρας. Τα επίκαιρα αὐτὰ νοήματα μας φανερώνουν μιὰ μεγαληαλήθεια: ὅτι δὲ θὰ πάψουν σὲ καμία ἐποχὴ οἱ ἀμετανόητοι ἄνθρωποι νὰ «μαίνονται καὶ νὰ ταρράσσονται» στο ἀκουσμα τῆς ἀληθείας , ζητώντας τὴν Κεφαλὴ τοῦ Βαπτιστοῦ ἐπὶ πῖνακι , διότι ὁ Πρόδρομος γι' αὐτοὺς , ὅπως καὶ κάθε συνεπὴς κήρυκας τῆς ἀληθείας, εἶναι «βαρὺς καὶ βλεπόμενος» .

Ἄν ὅμως μὲ τὴ Γέννησή του ὁ Ἰωάννης γέμισε ὅλους μὲ χαρὰ καὶ ἔλυσε τὴ σιωπὴ τοῦ πᾶτερα τοῦ Ζαχαρία , ἀνάλογη πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ χαρὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ τοῦ Μαρτυρικοῦ τοῦ τέλους , τὴν ὁποία μας ἀξιώνει νὰ πανηγυρίζουμε ὅλοι ἐμεῖς πού τὸν ὀνομάζουμε Προστάτη μας καὶ Πολιοῦχο, ὁ Ἐπίσκοπός μας, οἱ Ἱερεῖς , οἱ ἄρχοντες καὶ ὁ πιστὸς λαὸς . Ὅλοι ἔχουμε μέρος στὸ φῶς καὶ στὴ χαρὰ πού σκορπά ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου μας.

Εὐχηθεῖτε Σεβασμιωτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα νὰ ἔχουμε ὅλοι ἀκόμη περισσότερο σὲ αὐτὴ τὴν δυσκολη συγκυρία τὶς ἁγίες πρεσβεῖες τοῦ Τιμίου Προδρόμου στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς ἡ δόξα καὶ ἡ δύναμις σὺν τῷ Πατρί καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

π. Χριστοφόρος Καραβίας